

Vandaag sierde een fraaie foto de voorpagina van mijn krant: een ambtenaar uit India achter haar bureau, met op de achtergrond een tafel en vier kasten met daarop duizenden paperassen. De foto deed me denken aan de kamer van een ex-collega bij de provincie Gelderland, met minstens zoveel papier en ogenschijnlijk even ongeordend. Met deze foto won Jan Banning de eerste prijs bij *World Press Photo* 2004, in de categorie Portretseries.

Ook moest ik denken aan de hardnekkige dossiers waar staatssecretaris Van Geel mee aan de slag wil gaan. Zou daar ook zoveel correspondentie over zijn? En zouden daar aanzetten tot oplossingen zitten? Maar al te vaak immers blijven beschouwingen in een probleemstelling steken. En bestuurlijk geldt maar al te vaak dat een probleem zonder oplossing geen probleem is.

De staatssecretaris wil een nuchtere discussie over langlopende milieudossiers. Voorbeelden van zulke dossiers zijn de invloed van hoogspanningslijnen op de gezondheid van kinderen en de stijgende emissie van radioactief radongas in nieuwbouwwoningen. Deze twee dossiers hebben een raakvlak met de bodem.

Hoogspanningslijnen kunnen immers zo de grond in. Dat kost natuurlijk wel wat, maar het landschap gaat er stukken beter uitzien. Verder voorkom je zinkverontreiniging in de buurt van de masten. En het is een mooie aanleiding om gelijk goed werk te maken van het kadaster voor de ondergrond. Het radongas is vooral afkomstig uit beton, dus eigenlijk uit de bodem. Want beton is een mengsel van korrelige bestanddelen (zand, grind) die door cement tot een homogeen en hard geheel zijn samen gekit. Radon ontstaat uit uranium, dat van nature in de bodem aanwezig is.

Sommigen noemen stoffen als uranium hardnekkig een exoot, omdat het niet in het Nederlandse standaard analysepakket is opgenomen. In venige klei in Nederland kan het gehalte aan uranium oplopen tot 8 mg /kg grond. Hoezo exoot? Uranium hoort er gewoon bij, net zoals alle andere elementen. Uit een rapport van het RIVM blijkt dat de genoemde gehalten een wezenlijke bijdrage aan de hoeveelheid radongas in huizen kunnen opleveren.

Professor De Meijer, hoogleraar radioactiviteit in de woonomgeving, wijst op goede ervaringen in Amerika met ventilatiesystemen die frisse lucht de woning inblazen in plaats van het eruit te zuigen. Veel fiducia heeft hij echter niet in de bereidwilligheid van bouwers om oplossingen te verzinnen. Zij zijn alleen maar bang dat beton een slechte naam zou krijgen. Ik wens de collega's bij VROM veel succes met het sluiten van de hardnekkige dossiers.